

Betænkning afgivet af Socialudvalget den 8. december 2005

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte

(Nedsættelse af aldersgrænsen fra 23 år til 18 år for, hvornår børn indgår i boligstøtteberegningen som børn, m.v.)

[af socialministeren (Eva Kjer Hansen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 16. november 2005 og var til 1. behandling den 25. november 2005. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Lovforslaget blev sendt i høring samtidig med fremsættelsen. Den 21. november 2005 sendte socialministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget. Den 23. november 2005 sendte socialministeren de supplerende høringssvar til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 3 spørgsmål til socialministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Et af udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV, SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget kan ikke støtte forslaget om at nedsætte aldersgrænsen for, hvornår hjemmeboende børn regnes som børn i en husstand. Forslaget vil betyde en besparelse på 150 mio. kr. over de næste 4 år, som rammer de familier, der i forvejen har lave indkomster – en besparelse, som hentes direkte hos lejerne, som ikke har del i den enorme velstandsstigning, som mange boligejere for tiden oplever. Regeringen og Dansk Folkeparti vælger at spare penge ved at nedsætte støtten til dem, der i forvejen har mindst, mens man i forbindelse med finansloven for 2006 vælger at give i skattelettelser til nogle af de rigeste mennesker i landet med forslaget om aktieavancebeskatning. Det viser med al ønskelig tydelighed, at regeringen fører en skæv fordelingspolitik til fordel for de rigeste i samfundet, mens de fattigste må holde for.

Næsten 15.000 familier vil blive ramt af dette spareforslag. En enlig mor på kontanthjælp med et hjemmeboende barn mellem 18 og 23 år og en husleje på 45.000 kr. om året står f.eks. til at miste

1545 kr. om måneden i forhold til den nuværende boligstøtte. Det er noget, der i den grad kan mærkes i et stramt budget, hvilket en lang række af høringssvarene også påpeger. Der er dermed stor risiko for, at børn i de i forvejen fattigste familier vil få ringere levevilkår end i dag. Derfor er lovforslaget et asocialt forslag, som skaber større ulighed i samfundet. Det understreges tydeligt i en række af høringssvarene.

Socialdemokratiet mener, at lovforslaget er et uanstændigt lovforslag, og kan på ingen måde støtte forslaget, som vil betyde markante økonomiske forringelser for de fattigste lejere.

Endelig skal den meget korte høringsfrist påtales. Det er utilfredsstillende for de hørte parter, at der ikke har været tid nok til at foretage en grundig analyse af forslaget. Og det er lige så utilfredsstillende for Folketinget at arbejde med så stram en tidsplan, som det her er tilfældet.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget kan ikke støtte lovforslaget, der har karakter af at være et besparelsesforslag mere end et gennemtænkt og konsekvent opgør med aldersgrænser. Lovforslaget øger alt andet lige den sociale ulighed på boligmarkedet. Det rammer næsten 14.800 husstande, hvoraf 74 pct. er enlige forsørgere. Det betyder, at en enlig kontanthjælpsmodtager med et barn vil opleve et fald i boligstøtten på mere end 1.500 kr. om måneden.

Heroverfor står, at boligejere navnlig i velstående dele af landet oplever massive kapitalgevinster på deres ejendomme, som de grundet skattestoppet ikke bliver beskattet af. Det giver samlet set en yderst skæv og uheldig tegning på boligmarkedet, hvor regeringen tilsyneladende alene ser et behov for at ramme lejerne på pengepungen, alt imens boligejere får lov til at beholde store kapitalgevinster skattefrit. Vi ønsker en bedre balance på boligmarkedet og finder derfor denne ensidige udvikling usympatisk og uforsvarlig.

Regeringen argumenterer med, at det er konsekvent at lade unge over 18 år blive betragtet som voksne. Men på den baggrund giver det f.eks. ikke mening, når regeringen fortsat mener, det også fremover efter udlejningsreglerne er i orden at tale om en »børnehusstand«, når der indgår børn op til 23 år. Det understreger blot, at forslaget ikke er et principielt tiltag, men et jordstrygende besparelsesforslag.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

*Hans Andersen (V) Anne-Mette Winther Christiansen (V) Inge-Lene Ebdrup (V) nfmfd.
Inger Støjberg (V) Pia Kristensen (DF) fmd. Mia Falkenberg (DF) Tina Petersen (DF)
Tom Behnke (KF) Per Ørum Jørgensen (KF) Mette Frederiksen (S) Hüseyin Arac (S)
Karen Hækkerup (S) Lise von Seelen (S) Martin Lidegaard (RV) Bente Dahl (RV)
Villy Søvndal (SF) Line Barfod (EL)*

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit, og havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurinn (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 69

Bilagsnr.	Titel
1	Høringsbrev vedrørende lovforslaget
2	Høringssvar, fra socialministeren
3	Høringssvar og høringsnotat, fra socialministeren
4	Supplerende høringssvar, fra socialministeren
5	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
6	1. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 69

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om at oversende økonomiske konsekvensberegninger af lovforslaget for forskellige familietyper, til socialministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om at redegøre for, hvorfor man i 1986 valgte en aldersgrænse på 23 år for, hvornår børn ophører med at regnes for børn i en husstand, til socialministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm., om ministeren vurderer, at lovforslaget isoleret set vil medføre mindre eller mere ulighed i det danske samfund, til socialministeren, og ministerens svar herpå

Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og socialministeren svar herpå er optrykt efter ønske fra V.

Spørgsmål 3:

Vurderer ministeren, at L 69, isoleret set, vil medføre mindre eller mere ulighed i det danske samfund?

Svar:

Lovforslaget, L 69, om nedsættelse af aldersgrænsen fra 23 år til 18 år handler ikke om ulighed, og det vil ikke, med de metoder, der sædvanligvis benyttes til at måle ulighed i et samfund, være muligt at registrere forslaget virkning. Forslaget handler om at harmonisere og forenkle reglerne. Når de unge bliver 18 år, bliver de myndige, og forældrene har ikke længere forsørgelsespligten. I anden sammenhæng er det også denne grænse, der tæller. Efter forslaget ændres aldersgrænsen i forhold til alle regler i boligstøtteleven, hvor børn indgår.

Det skal endvidere understreges, at forslaget kun har fremadrettet virkning. Forslaget berører alene familier, hvor den unge fylder 18 år den 1. januar 2006 eller senere.

Herudover er det væsentligt at pointere, at de husstande, som først på et senere tidspunkt vil have hjemmeboende børn over 18 år, tilgodeses med den foreslåede indfasningsordning. Indfasningsordningen betyder, at der i den løbende beregning af boligydelsens eller boligsikringens størrelse kompenseres for en del af forskellen mellem boligstøtten efter den nye aldersgrænse og den boligstøtte, som husstanden ville have fået med den gamle aldersgrænse. Kompensationen udgør 75 pct. i 2006, 50 pct. i 2007 og 25 pct. i 2008.